

- Usque modo vitium quorundam notificavi,  
 Quorundamque decus licet improbus enucleavi.  
 235 Primum vero mei posita gravitate reatus  
 Partim monstravi, ruerer qua peste gravatus<sup>1</sup>.  
 Ad mea rursus ego cogor delicta redire,  
 Quorum multiplici cumulo formido perire.  
 Namque mei per corporei luctamen agelli  
 240 Contra fas anime lis nascitur ampla duelli.  
 Est anime censura mee, vigilare libenter  
 Et fidei legique Dei servire frequenter.  
 Corporis est iactura mei, raro vigilare,  
 Et numquam pro delictis pia vota parare.  
 245 Sunt anime pretiosa mee ieiunia dura,  
 Sed quæ cura cutis, nisi iam consumere plura?  
 Mox heremum cupio, mox eius sperno laborem,  
 Moxque pudicitiam colo, mox infesto pudorem.  
 Nunc bonus esse volo, nunc mutor fraude maligna,  
 250 Qua me dico frui, careo mox parte benigna.  
 Nunc imitor normam, nunc autem sum sine norma,  
 Nunc michi forma boni placet, haut placet ilico forma.  
 Nunc pietate fruor, nunc differor a pietate,  
 Nunc ego sum constans, nunc plenus agor levitate.  
 255 Nunc mansuetus ego, nunc sum feritate gravatus,  
 Nunc bona facta placent, nunc pessima facta reatus.  
 Nunc grege cum puro volo relligiosus haberi,  
 Nunc a lasciva lascivus plebe teneri.  
 Nunc paupertini cunei sum corde misertus,  
 260 Nunc in avaricie questu sordente disertus.  
 Nunc michi cura frequens psalmorum scripta canendi,  
 Nuncque frequentior est michi verbula vana loquendi,  
 Nunc ad missarum sollempnia sacra recurro,  
 Quo pro thure precum cum stulta plebe susurro.  
 265 Heu! quam diversus, quam sum prostratus ad imum,  
 Heu! quam me ledit vitiorum pondus opimum.  
 Heu! quam sum cecus, qui quod sum nolo videre,  
 Nam non intueor luteum me corpus habere.  
 De vili testa Dominus me nonne creavit,  
 270 Cui naturalem vitam sine morte locavit?  
 Factus eram solidus, sed corpus sprevit honorem,  
 Quem sibi tradiderat divinus amor per amorem.  
 Ergo mortalem vitium me fecit amare,  
 Quod cogit me fas anime semper reprobare,  
 275 Dum vero noscam me tandem morte potiri,  
 Atque cadaver olens a vermiculis reperiri,  
 Unde timesco miser, de pulvere factus inanis,

---

1) Cod. Rem. f. 175.